

Openbaringen 3:20a

1 de aanklacht tegen de gemeente 2 het aanbod aan de gemeente

Gemeente,

Het wordt weer Heilig Avondmaal in Laodicea. De gemeente weet het: as. zondag is het weer zover. Zullen ze aangaan? Ja natuurlijk, allicht. Ze zijn gedoopt en hebben belijdenis gedaan, dus dan ga je ook aan het Heilig Avondmaal. Trouwens, waarom zou je eigenlijk afblijven? Waarom zou het niet voor jou zijn? Je leeft kerkelijk mee en je hoort bij de gemeente, dus dan ook aan Zijn tafel. Dat hoort er dan toch ook bij. Zo ging dat in Laodicea.

Het is in meer en meer de gedachtegang in onze kerk, ons hervormd gereformeerd deel van de kerk geworden om er zo over te denken. En hoe is dat bij ons? In onze gemeente, en bij onszelf? Gaan we ook aan met de gedachte dat je moet geloven dat Jezus voor iedereen gestorven is. Dus natuurlijk mag je niet blijven zitten. Waarom zou je eigenlijk niet aangaan?

Jezus zegt tot de gemeente van Laodicea die zo dacht en er zo mee omging: Ik zal u uit Mijn mond spuwen. Bah. Als lauw water. Niet te drinken. Gauw uit je mond spugen. Zo zal Ik u als gemeente of persoonlijk uitspuwen, wegdoen, u verstoten en van Mij verwijderen. Kan dat hervormd Waarder gelden? Kan dat u, jou, mij gelden? Laten we ons dat biddend afvragen: Heere, zou U dit vandaag in 2014 aan ons schrijven?

Als dat zo is, of al zou dat zo zijn dan horen we nog vanmorgen: Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Met andere woorden: Ik wil binnenkomen. Daarom klop Ik. Klop Ik met Mijn Woord van deze brief. En dat doe Ik omdat Ik u liefheb. Het woord van deze brief, van deze morgen is een woord vanuit de liefde van de Heere Jezus. Vanuit Zijn bewogenheid. Dat Hij geen lust heeft in onze dood, maar in onze bekering en leven. Dat Hij bewogen over ons is. Zoals een vader zijn kind aanspreekt dat drugs is gaan gebruiken. En die vader gaat het gesprek aan. Open en eerlijk. Waarschuwend en terugroepend. Uit liefde. Omdat hij zijn kind niet de ondergang in wil zien gaan. Niet wil dat het zichzelf verruineert en zijn leven vergooit. Dat vindt vader zo erg, daar ligt hij van wakker en huilt hij tranen van. Zo spreekt Jezus vanmorgen en toen tot Laodicea. Wenend om het naderend verderf, niet willende dat sommigen verloren gaan, maar dat zij allen tot bekering komen. Daarom roept Hij tot bekering, dringt Hij aan op zelfbeproeving. Omdat Ik u liefheb. Daarom is het voorbereidingspreek en voorbereidingsweek.

1 De aanklacht

Laodicea. Meer dan in de andere brieven van deze hoofdstukken grijpt deze brief terug op het leven in deze stad. Laodicea was een welvarende stad geworden de laatste decennia. Lag op kruispunt van verschillende handelsroutes en voer daar wel bij. Er werd veel verhandeld en verdiend. Tegenwoordig trekken de rijkere mensen dan vaak weg uit zo'n centrum en wonen in bijv Naarden of Blaricum, Wassenaar of Lisse. Maar toen bleef men daar wonen in zo'n stad. Dat bleek wel daaruit dat er in Laodicea een bank was. Mensen moesten hun geld ergens weg kunnen zetten. En geld was er veel. Verder floreerde de kledingindustrie. Kledingswinkels schoten als paddestoelen uit de grond. Vele jongeren die hier in de bouw werken, zouden daar als verkoper in een kledingzaak werken. Het Parijs van de mode van vandaag was Laodicea toen. En er was een apotheek of ziekenhuis. Met als specialisme oogziekten. Daar hoefde bijna niemand last te blijven houden want er was altijd wel iets aan te doen in Laodicea. En omdat er geen vervolging was of verdrukking was, konden de christenen er in meedelen. In die welvaart. Verder was vlakbij de stad een waterstroom, beekje, riviertje. Dat was niet zo bijzonder, maar wel bijzonder was dat dat beekje lauw water had. Het water stroomde langs een vulkaan buiten de stad en die warmde het water op, zodat de kou eraf was. Lauw. Niet te drinken. Als je op school wat water uit de kraan drinkt, zet je hem op koud, want anders spuug je het uit.

We herkennen dan dat punt het eerst doorklinkt in de brief. Van dat lauwe. Niet heet, niet koud, maar lauw. En dan zou je dat zo kunnen zien: heet, warm is dat je brandt voor de Heere en Zijn dienst. Hoe branden mijn genegenheiden. Vurig van verlangen naar de Heere, Zijn dag, Zijn dienst. Naar het Heilig Avondmaal. Vurig en dan ook ijverig. Maar nee, dat is Laodicea niet. Maar ook niet koud. Openlijk in verzet en protest. Wegblijven uit de kerkdiensten. Ertegenin gaan. Met argumenten, of met je levenswandel. Duidelijk afkerig. Maar nee, dat is Laodicea niet. Maar wel: lauw.

Ze zijn het overal mee eens en doen alle dingen zoals het hoort. Zondaren? Ja natuurlijk, dat zijn wij. Jezus, o ja, die is voor ons gestorven, helemaal mee eens. Onbekeerd? Nee, dat moet je niet wezen, natuurlijk niet, want dan loopt het slecht af met je. Vertrouwen? Ja, zeker, we vertrouwen op God. Op Wie anders? Dopen? Jazeker, natuurlijk laten we onze kinderen dopen, je laat je kind toch niet ongedoopt. Heilig Avondmaal? Ja dat willen we niet overslaan. Zie je er tegenop? Nee, waarom zou je? Zie je er naar uit? Nee, ook niet eigenlijk. Geen van beiden. Maar we zullen niet afblijven, nee, je hoort eraan.

Zou Jezus dit aan hervormd Waarder schrijven? Aan u, jou, mij? Wat een wonder als het anders is, als je hart mat branden van warme liefde. Maar als dat niet zo is..... En de diepste houding blijkt nog uit wat je van jezelf zegt. In Laodicea zeggen ze: ik ben rijk en verrijkt en heb aan geen ding gebrek. We geloven. En we hebben het heil. En we doen ons best ervoor en maken geen grote misslagen. Nee, volmaakt is het niet, dat is niemand denk ik, maar echt erg is het niet met ons. We leven mee en vallen onszelf niet tegen. Echt pijn over inwonend kwaad is er niet. Diep berouw over neiging tot zonde kennen we niet. Worstelen om meer heil en meer heiligheid en kracht is ons vreemd. Zelfgenoegzaam. Of we nu wel aan het Heilig Avondmaal gaan of niet aan het Heilig Avondmaal gaan, of we nu wel twee keer per zondag naar de kerk gaan of niet, woensdagavond wel of niet, we vinden het goed zoals het is en gaat. De worsteling ontbreekt, het jagen of ik het ook grijpen mocht, de groei en de meerdere godsvrucht, is er niet. De strijd tegen het inwonend bederf ook niet.

Zou Jezus dit van u, jou moeten zeggen? Of misschien is het er wel geweest, maar is het weggeeft?

Weet u wat het onthutsende is? Dat Jezus zegt: zie Ik sta aan de deur. Maw. Hij staat buiten. Want als je aan de deur belt of klopt bij iemand, dan sta je niet binnen, dan bel je niet meer, dan sta je op de stoep. Dus Jezus staat buiten! Buiten de Gemeente, buiten de harten. Vergelijk dat met een bruid, die de trouwdag heeft meegemaakt. En aan het einde van de dag naar het huis gaat. En geniet van de prachtige meubels, de mooie gordijnen. Van de mooie badkamer. En als ze op de slaapkamer komt verguld is met de prachtige vloerbedekking. Dagen en weken. Maar haar man is er niet. Die is niet meegekomen. Maar ze is zo verguld met alle aankleding van het huis, ze mist de bruidegom helemaal niet. Dat hij niet thuiskomt en niet in huis is doet haar niets.

Als Jezus dat zegt: Ik sta aan de deur en Ik klop.....dan staat Hij buiten. Buiten de gemeente, buiten je hart. Maar je bent zo tevreden met je kerkgang en je avondmaalsgang. Je bent zo verguld met je manier van leven en je bidden. Je bent zo voldaan over je inzet voor de gemeente en de preken.....maar Jezus is er niet in. Verzoening van je schuld, vrede met God, verlossing van het verderf, en de diepe verwondering, de ootmoed en de dankbaarheid die dat geeft, heb je niet en.....je mist het niet. Hoe lang is het geleden dat u in de kerkdienst, in uw gebed Jezus hebt ontmoet?

Zou Jezus dit moeten zeggen? Van hervormd Waarder, van u, jou, mij? Tevreden en gerust terwijl Jezus er niet in is. Lauw. Och, of gij koud waart of heet, roept Jezus uit. Was u maar warm, brandend van liefde, van ijver, vurig van geest. Was u desnoods maar koud, dan raakte het u

tenminste nog, dan nam u nog de moeite om er u druk om te maken en u te verzetten. Maar lauw. Elke waarschuwing, elke vermaning gaat langs u heen. Je denkt bij een waarschuwing of; och ja, zo preekt die man nou eenmaal. Dat vindt hij. Of je denkt: o daar moet die en die eens goed rekening mee houden. Zelfvoldaanheid, gerustheid, lauwheid laat alle vermaning en waarschuwing van zich afglijden en naast zich neerkomen.

Maar wat een verschil. Wat een verschil! Tussen wat Laodicea van zichzelf zegt en denkt en wat de Heere ervan zegt: Laodicea dacht: ik ben rijk en verrijkt en heb aan geen ding gebrek. Maar Jezus zegt: gij zijt ellendig en jammerlijk, arm en blind en naakt. Blijkbaar kan dat heel ver uiteen liggen, tegengesteld aan elkaar. Wat jij over jezelf denkt en wat de Heere over je denkt. Je kunt denken: het gaat best goed, ik denk wel dat ik aan het Heilig Avondmaal kan, terwijl Jezus zegt: je hoort er niet, zo niet in elk geval. Je kunt denken: ik ben christen, terwijl Jezus zegt: was je het maar. Je kunt denken naar de hemel te gaan, terwijl Jezus ziet dat je op weg bent naar de hel. Zou er daarom geen zelfbeproeving nodig zijn? Omdat je je blijkbaar zo vergissen kunt, vergissen, misleiden beter gezegd, fataal misleiden. Daarom: beproeft uzelf! Trouwens het kan ook andersom: dat ik denk: och, Heilig Avondmaal da's veel te hoog voor mij, daar hoor ik niet, terwijl de Heere zegt: kind, waarom mis Ik je? Wat wij zo denken op ons gevoel af kan er zo naast zitten, daarom: beproeft uzelf.

2 Het aanbod

Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. En we herinneren ons Zijn Woord: zo wie Ik liefheb die bestraf en kastijd Ik. Niet willende dat sommigen verloren gaan en helemaal niet dat ze dat gaan terwijl ze denken dat het juist zo'n vaart niet loopt en allemaal goed zit. Jezus klopt! Jezus is gekomen en Hij klopt aan. Er was een nameloze afstand tussen Laodicea en de Heere. Laodicea was zo ver van Hem vandaan. Maar Jezus is gekomen. Uit de hemel naar de aarde. Over Gethsemane, langs Pilatus, door Golgotha heen, door de nederdaling ter hel heen. Opgestaan ten derde dage. En nu is Hij gekomen. Om het verloren schaap te zoeken. Het verloren schaap dat de herder niet eens kwijt was, niet eens miste. Maar de Heere zoekt het verlorene, zelfs dat verlorene dat het niet eens beseft. En Hij klopt. Hij staat niet op de stoep zonder meer. Zonder iets te laten horen of merken. Hij staat of zit niet op de stoep om daar wat uit te rusten en dan weer door te lopen, nee Hij klopt. Hij wil naar binnen! Hij is gewillig in te komen! Bij u, jou, mij.

Want gij zijt arm, blind en naakt. Dat ziet Jezus van de gemeente. Ze dachten rijk te zijn aan godsdienst en gemeenteleven en kerkgang, en ze waren misschien ook wel rijk met al dat geld door de handel en dat kan ook een heel gerust gevoel geven, maar gij zijt arm. Arm. Geen heil bij God. Niets wat blijft. Niets wat meegaat door de dood heen de

eeuwigheid in. Je blijft eeuwig arm achter. En gij zijt blind. Kijk, de ogenzalf uit de apotheek en die behandelingen in het ziekenhuis zorgden voor goede ogen, maar geestelijk ben je blind. Zo'n slecht zicht op je situatie. Je ziet niet dat je ongelovig bent en onbekeerd. Zo blind, je ziet niet dat je op weg bent naar het verderf. Lust tot de zonde, lauwheid in Zijn dienst zijn er symptomen van, maar die ziet u niet. En naakt. Al is er kleding genoeg en volgens de laatste mode, geestelijk bent u naakt. Geen draad over je lijf. Geen bedekking voor je schuld, geen bedekking tegen Gods toorn, geen gerechtigheid. Naakt. Inderdaad, jammerlijk en ellendig. Niet te zeggen hoe. Regelrecht op weg naar de hel. Eens ontdek je dat voor het eerst, zeg je daar 'Amen' op. En telkens weer moet je erkennen: van nature is dat zo, ben ik arm, blind en naakt.

Maar: Jezus komt en Hij zegt: Ik raad u dat gij van Mij koopt..... Ik heb alles voor u wat u mist. Koop van Mij: goud. Eeuwig leven dat blijft. Heil in God dat nooit vergaat. De erfenis in de hemelen. Kind en erfgenaam van de Vader zijn. het goud van de rijkdom van de Vader verliest nooit zijn waarde. Dat geldt op de bank, die aandelen kunnen waarde verliezen, kan gestolen worden, kun je niet meenemen, maar dit goud houdt zijn waarde en blijft in eeuwigheid. En witte kleding. De verzoening door de Heere Jezus. De gerechtigheid die Hij verworven heeft. Zijn volkomen gehoorzaamheid tot in de dood het dragen van de straf. Dat is witte kleding, die je bedekt. Je zonden bedekt, je schuld bedekt, witte kleding, vlekkeloos, smetteloos: als had ik zelf in eigen persoon voor al mijn zonden betaald en alle gerechtigheid volbracht. En ogenzalf. Om te zien. Het werk van de Heilige Geest om te zien dat je je rijk rekent, maar niet bent. Om te zien dat je arm bent en naakt. Te zien dat je op weg bent naar het verderf. Te zien dat Jezus buiten staat. Buiten. Maar ook te zien dat Hij klopt, dat Hij naar binnen wil. Dat Hij heeft aangeklopt en gewillig is in te komen.

Ik raad u. Dat is inderdaad een woord van liefde. Dat aangeeft dat je met iemand in gesprek bent. Niet maar iets roept en dan verder loopt. Kijk, als die jongen de deur uitgaat om drugs te halen kan vader roepen: jongen, ik zou dat niet doen. Hij kan bevelen: kom terug. Eén keer of twee keer. En dan heb ik mijn plicht gedaan. Hij kan hem ook achternalopen en voor hem gaan staan en zeggen: jongen waarom doe je dat nou, je zou zo gelukkig kunnen zijn, en dit verwoest je leven. En als die jongen wat zegt, dan gaat hij in gesprek en blijft proberen te overtuigen en voor hem staan. Ik raad u. Jezus roept niet of beveelt een paar keer, en dan moet je het zelf maar weten, nee, Hij raadt u..... Hij gaat voor u staan. O u moest eens weten wat Ik allemaal te bieden heb, hoe rijk u zou kunnen zijn. O het is zo erg als u zo doorgaat. O wat is Jezus tot behoud genegen. Wat doet Hij niet om je tegen te houden.

Weet je, je zou hem moeten wegduwen, die jongen moet zijn vader wegduwen of over hem heenlopen om drugs te gaan halen. Je moet Jezus wegduwen, wegslaan om door te blijven lopen naar het verderf. Want Hij houdt maar niet op: Ik raad u.....wat denkt u als Hij zo aanbiedt en raad om goud, kleding en ogenzalf te kopen, dan doet Hij toch niet voor niets? Dan is er toch iets loos, dan ziet Hij toch dat je dat mist, niet hebt van nature? Zou je dan niet zeggen: Heere, geef mij ogenzalf dat ik dat zie en ga zien en blijf zien. Van nature onbekwaam tot enig goed, geneigd tot alle kwaad, in zonde ontvangen en geboren, geneigd God en mijn naaste te haten. Heere, geef mij die zalf. En die kleding dat ik zonder verschrikken voor God verschijnen kan en die rijkdom dat ik eeuwig leven heb.

Ik raad u dat gij van Mij koopt. Meestal vragen we dan direct één ding, als iemand ons wat wil verkopen op de markt, aan de deur: hoe duur is 't? Dat vragen we hier ook maar. Heere Jezus, hoe duur is het? Die Geest, Uw gerechtigheid van vergeving en het eeuwige leven? Hoe duur? Ontzettend duur. Dat kost volkomen gehoorzaamheid en voldoening van Gods recht door de straf te dragen. Zo duur. Alleen, dat heb Ik al betaald! Dat heb Ik al gedaan. En daarom mag u het ontvangen, in ontvangst nemen. Om niet. Opent dat geen deuren? Geen ruimte? Geen vrijmoedigheid. Ik heb al betaald. Daarom is het om niet. Ik raad u dat gij van Mij koopt.

Let ook eens op. Als ik het van Hem mag kopen, om niet wat betekent dat? Als jij naar de winkel gaat om voor je moeder een brood te kopen. Neem jij dan een sneetje brood mee en zeg je dan bij de kassa: alstublieft, een sneetje brood voor u. nee, wat je komt kopen, breng je niet mee, ze zouden raar staan te kijken bij de kassa. De bakker zou zijn ogen uitkijken. Watje komt kopen hoeft je niet mee te brengen. Ik raad u dat gij van Mij koopt eeuwig leven, kleding van gerechtigheid en ogenzalf van de Geest. Dan hoeft je geen levensteken mee te brengen, berouw of liefde of ernst, dan hoeft je geen gerechtigheid mee te brengen, iets goeds of verbetering, dan hoeft je geen geestelijk licht mee te brengen van zondekennis of zicht op God of jezelf. Nee, ik raad u dat gij van Mij koopt. Omdat je het niet hebt. Omdat je niks hebt. Daarom: koop het van Mij. Door Mij betaald, om niet voor u, voor jou.

Ik sta aan de deur en Ik klop. Ik raad u dat gij van Mij koopt. Of; laat je het afketsen. Ik heb het al en ik heb al genoeg. Niet nodig of niet meer nodig. En je duwt deze week Jezus weg, slaat Hem weg, want je wilt verder, verder in je genoegzaamheid en gerustheid, verder zonder strijd en worsteling....verder op weg naar het verderf. We slaan ons door alle vermaningen en nodigingen heen een weg naar de hel.

O, koop toch. Dan ben je echt rijk. Eeuwig rijk in Hem. Dan wordt je brandend van binnen: warm van wederliefde, van verlangen. Heere, open Mijn ogen met Uw Geest, Geef mij Uw kleed van gerechtigheid. Schenk mij zalig eeuwig leven met U. En dan: komen tot de tafel. Dus eerst komen tot Christus. En dan, tot Jezus gekomen zijnde, komen tot Zijn tafel. In Jezus gevonden hebbende zalf, kleding en goud. En zo komen tot Zijn tafel. In geloof, ja dat kan aangevochten, bestreden zijn. Maar: komen tot Jezus. Die in Zijn armen zalf heeft, kleding en goud. Juist in geestelijke strijd en twijfel en aanvechting zie ik hoe ik dat nodig heb. Zijn Geest, dat ik mijn staat en toestand recht kan zien, Zijn kleding dat ik bedekt word, mijn schuld bedekt wordt, goud, dat ik gered word, niet verloren ga, maar leven, leven zal. O schenk het mij. Komen tot Jezus en zo komen tot Zijn tafel. Verwonderd, verootmoedigd. O Heere, wat een wonder. Wie ben ik?

Het is voorbereidingsweek. Niet in Laodicea, maar in Waarder. Opdat lauwheid wordt verdreven. En Jezus niet zal uitspuwen, maar zal aannemen. Daarom staat Jezus aan de deur en Hij klopt.

Amen